

Príbeh Izraela je aj Tvoj príbeh?

Suspírium: „Vari je medzi vami otec, ktorý by dal svojmu synovi kameň, keď ho prosí o chlieb? Alebo hada, keď ho prosí o rybu? Alebo mu podá škorpióna, keď si pýta vajce? Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!“ (Lk 11,11-13) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 78. 1. verš: „Počúvaj, ľud môj...“

Vzdych: „Poučím ťa, len ma vypočuj! Vyroprávam, čo som videl. To, čo mudrci hlásajú a neukryli to od čias svojich otcov. Im samým bola daná krajina...“ (Jób 15,17-19a) Amen.

Suma evanjelia je zapísaná vo Svätom Písme ako ho čítame v Knihe Skutkov apoštolov v 17. kapitole od 23. po 30. verš: *„Keď som sa prechádzal a prezeral som si vaše svätyne, našiel som aj oltár s nápisom: ‚Neznámemu bohu.‘ Ja vám teraz teda hlásam to, čo uctievať, hoci to nepoznáte. Boh, ktorý stvoril svet a všetko, čo je v ňom, tento Boh, keďže je Pánom neba i zeme, nebýva v chrámoch zhotovených rukami, ani si nedá slúžiť ľudskými rukami, ako keby niečo potreboval, veď on dáva všetkému život, dych a všetko. On z jedného stvoril celé ľudské pokolenie, aby obývalo celý povrch zeme, vymedzil ľuďom čas a hranice bývania, aby hľadali Boha, či by ho nejako nenahmatali a nenašli, hoci od nikoho z nás nie je ďaleko. V ňom žijeme, hýbeme sa a sme, ako to povedali aj niektorí vaši básnici: ‚Veď sme jeho rodom.‘ Nuž, ak sme Božím rodom, nesmieme sa nazdávať, že božstvo sa podobá zlatu, striebru či kameňu — výtvoru ľudského umu a zručnosti. Boh už teda nehľadá na časy nevedomosti a teraz ľudí napomína, aby všetci a všade robili pokánie.“*

Hlavná pieseň: Žalm č. 78. 2-10. verše: „Na Jeho činy už nespomínali...“

Vzdych: „...všetci, čo spoznali pravdu, vďaka pravde, ktorá zostáva v nás a bude s nami naveky: milosť, milosrdenstvo a pokoj od Boha Otca i Ježiša Krista, Otcovho Syna, bude s nami v pravde a láske.“ (IIJn 1,1b-3) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Matúša 25. kapitola 14-30. verše: *„Bude to tak, ako keď ktosi odchádzal na cestu, zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok; jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden — každému podľa jeho schopností — a odcestoval. Ten, čo dostal päť talentov, šiel, obchodoval s nimi a získal ďalších päť. Podobne aj ten s dvoma získal ďalšie dva. Ale ten, čo dostal jeden, odišiel, vykopal jamu a peniaze svojho pána ukryl. Po dlhom čase sa pán týchto sluhov vrátil a začal s nimi účtovať. Keď prišiel ten, čo dostal päť talentov, priniesol ďalších päť a povedal: ‚Pane, zveril si mi päť talentov a hľa,*

získal som ďalších päť.' Pán mu povedal: ,Správne, dobrý a verný sluha! Bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým. Vojdi do radosti svojho pána!' Prišiel aj ten, čo dostal dva talenty a povedal: ,Pane, zveril si mi dva talenty a hľa, získal som ďalšie dva.' Pán mu povedal: ,Správne, dobrý a verný sluha! Bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým. Vojdi do radosti svojho pána!' Predstúpil aj ten, čo dostal jeden talent a povedal: ,Pane, vedel som, že si tvrdý človek. Žneš, kde si nesial, a zbieraš, kde si nerozsýpal. Preto som zo strachu odišiel a tvoj talent som skryl v zemi. Pozri, tu máš, čo je tvoje!' Pán mu odpovedal: ,Zlý a lenivý sluha! Vedel si, že žnem, kde som nesial, a zbieram, kde som nerozsýpal. Mal si teda dať moje peniaze peňažníkom a ja by som si bol po návrate vzal svoj majetok aj s úrokom. Vezmite mu teda talent a dajte tomu, čo má desať talentov. Lebo každému, kto má, bude pridané a bude mať hojnosť. Ale kto nemá, tomu bude vzaté aj to, čo má. A toho neužitočného sluhu vyhoďte von do tmy. Tam bude plač a škrípanie zubami.'

Modlitba: Pane, Bože náš, ďakujeme Ti, že k nám prehováraš skutočným príbehom a nie chladnou kronikou dejín, živým svedectvom Tvojich mocných skutkov. Vyznávame, že často mlčíme tam, kde by sme mali hovoriť. Uzavreli sme sa do vlastných chrámov, do pohodlia viery bez rizika, do bezpečia, kde už niet svedectva. Odpusť nám, keď sme evanjelium života uchovávali ako súkromný poklad a nie ako dar pre ďalšie pokolenie. Keď sme sa báli, váhali a hľadali výhovorky pred Tebou i pred ľuďmi. Ďakujeme Ti za Ježiša Krista, v ktorom si sa nám zjavil ako Boh blízky a stále prítomný, Boh, ktorý hľadá stratených, zdvíha padnutých a premieňa smrť na život. Prosíme Ťa, obnov v nás odvahu viery, aby sme nemlčali, ale svedčili, nie o sebe, ale o Tebe a o Tvojich mocných skutkoch. Daj nám Ducha sily, lásky a rozvahy, aby sme boli vernými „parťákmi“ Tvojho Syna, nie tajnostkármi viery, ale radostnými nositeľmi nádeje. Nech aj ďalšie pokolenie pozná, že Ty si Pán, ktorý zachraňuje. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 447. 2. verš: „Daj nám v láske sa vždy správať...”

Vzdych: „Nech ti je príjemná reč mojich úst a úvahy môjho srdca pred tebou, Hospodin, moja Skala a môj Vykupiteľ!” (Žalm 19,15) Amen.

Biblický text: Kniha Žalmov 78. kapitola 1-4. verše: „Asáfov poučný žalm. Ľud môj, počúvaj moje poučenie! Svoje ucho nakloň k slovám mojich úst. Chcem hovoriť príslovia, vyrozprávať záhadné príbehy dávnych čias, čo sme počuli a poznáme, o čom nám otcovia rozprávali. Nezatajíme ich deťom, budúcu pokoleniu rozpovieme slávne skutky Hospodina, jeho moc a divy, ktoré urobil.”

**Slávnostné kresťanské zhromaždenie,
milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!**

Asáf nám prerozpráva príbeh Izraela. Nie preto, aby napísal kroniku národa, nie preto, aby zoradil udalosti a roky. Rozpráva **živý príbeh** – pravdivý, miestami bolestný, miestami veľmi náročný, no zároveň hlboko poučný. Je to príbeh Izraela – od vyslobodenia z Egypta až po vládu kráľa Dávida. Ale nie je to len príbeh Izraela. Je to **aj tvoj príbeh**. Aj môj príbeh. Príbeh o stratenej ovci. (Lk 15,1-7) Podobenstvo o stratenej drachme. (vid'. Lk 15,5-8) Príbeh márnotravných synov a márnotravných dcér. (vid'. Lk 15,11-32) Príbeh stratených a nájdených. Tých, ktorí dostali dar, no prestali ho odovzdávať ďalej. Tých, ktorí boli blízko, a predsa sa vzdialili. Tých, ktorí boli „parťákmi“ Ježiša – v zbore, v spoločenstve vyznáčov viery –, no predsa sa uzavreli. Drahí bratia a milé sestry! Uzavreli sme sa do vlastných chrámov. Do vlastných skupiniek. Do vlastných ulít. Do pohodlia ako „elita národa“. Stali sme sa kresťanmi v bubline. A predsa zákon – Božie učenie – **volá**: „Počúvaj... nakloň svoje ucho k mojim slovám.“ Nie je to chladný príkaz. Je to výzva z lásky. Putá, laná, väzby učenia, blízkosť, možnosť pritúlenia sa k Hospodinovi. Veď kto počúva, ten sa učí. Je to ako doučovanie z matematiky pre našich najmenších, ako zaúčanie robotníkov na novú linku. Žalm nás vyzýva: **neumlčme svedectvo**. V prvom rade doma. Neukrývajme Božie skutky pred ďalším pokolením. Vyznávajme ich, vydávajme o nich svedectvo. Zaznieva veľká otázka: Prečo práve Izrael? Nemal Boh iných? Lepších? Hodnejších? Cennejších? A rovnako: Prečo my? Prečo ty? Prečo ja? Prečo my v Pánovej vinici? Zostáva to tajomstvom Božieho rozhodnutia. Nie je to naša zásluha. Je to Jeho **nezaslúžená zhovievavosť a milosť**. A aká má byť naša odpoveď? Nie mlčanie. Lebo nič nezachraňuje a vyslobodzuje hriešneho človeka mocnejšie než **Božie skutky**. Kristus Ježiš je náš Pán. On je predmetom vykupiteľského diela nebies. Mocné Božie skutky. Nie seba treba prerozprávať, ale Boha v živote ľudu. Ako konal... Ako miloval celý svet... Ako sa nezahrával s človekom, ale zachránil ho. Ako

zbúral a ako dal postaviť v tele svojho Syna za tri dni nový chrám Boží. Ako dal namaľovať nový portrét človeka skrze Ježiša. Ako sa hriech a smrť, naši najväčší nepriatelia, stali skrze Nehriešneho prekonaným a zdolateľným? Ako? Mocné Božie skutky. Nie rečičky. Nie výpovede. Nie svedectvá o našich pocitoch. Nie výjavy z nášho vnútra. Skrytý Boh – Deus absconditus sa zjavuje v mocných skutkoch, a človek sa opiera ešte stále o seba. Skrze Ježiša Krista Boh sa zjavil.

Súvekí kresťania. Všetko je v poriadku? Všetko je na svojom mieste? Všetko máme? Bibliu vo vrecku, spevník v mobile, kázeň on-line, svoje spoločenstvo na Instagrame, ale... predsa to nebeží, neleží, je nás málo, stále menej a menej a pochybností je stále viac. Nepoznáme sa. Nemáme spoločné koníčky. Neosvojíme si navzájom svoje dobré pracovné návyky a postupy. Bojíme sa odovzdať vlastné kazateľnice druhému. Prenechať službu. Všetko držíme pevne v ruke. Mládeži je málo, i v hlavnom meste. Pritom protestujeme. Nemali by sme... Chceli by sme... Mali by sme... Boli by sme. Naše podmieňovacie spôsoby ako na to.... Ľudské deštruktívne riešenia oproti mocným Božím skutkom. Ako to zvládol Charles Haddon Spurgeon? Ako to zavrášila Mária Molnár v Tichomorí? Ako o tom rozprávali medzi Kórejcami prví misionári z Anglicka a Škótska? Jednoducho? Ťažkopádne? Ako to bolo v 90. rokoch 20. storočia v našom chráme medzi nami, bratia a sestry? Na to netreba veľké javisko, dekorácie, pohostenie, profesionálne rečnícke schopnosti ani hudobný talent – stačí jedno autentické svedectvo. Výrok proroka Jonáša obsahuje iba päť slov a je mimoriadne surový: **„Ešte štyridsať dní a Ninive bude rozvrátené.“ (Jon 3,4)** Veta samaritánskej ženy je jednoduchá: **„Povedal mi všetko, čo som urobila.“ (Jn 4,39)** A predsa to málo stačilo na to, aby zbystrili pozornosť. Slovo ich zasiahlo v srdci. Ježiš tam, kde iní stavali múry, nachádzal domovy. Tam, kde iní videli len hanbu, On rozpoznal znaky prebudenia. Svedectvo iných nás uvádza na cestu k Bohu. Nieкто nás volá, nieкто môže volať, nieкто rozpráva, ale napokon sa obrátenie odohráva v bezprostrednej blízkosti golgotského kríža. Tam sa konfrontujeme s realitou,

ktorú sme dovtedy skrývali alebo popierali. Tam vyjde najavo, že Boh o nás vie všetko. Tam sa stáva zrejmým, že bez milosrdnej lásky nášho nebeského Otca nemáme nijakú šancu na spásu. Preto si netlieskame, keď dostaneme príležitosť podieľať sa na obrátení niekoho iného. Rodí sa viera na základe svedectva na všetko pripraveného kazateľa alebo človeka so zlomeným srdcom? Možno práve teraz Boh potrebuje tvoj príbeh. Keď prijmeš rany svojej minulosti a boje prítomnosti, môžeš vykročiť k iným, aby si pozval k Ježišovi tých, ktorí ňu poznajú. Ani Duch Svätý nehľadá na túto službu bezchybných, ale tých, ktorí otvorene vyznávajú: **vie o mne všetko a predsa ma miluje**. Kto nás miloval prvý, milí bratia a drahé sestry? Božie Slovo usmerňuje: Skrývame sa za Boha, Ktorý sa dal spoznať v Kristovi. Uchováваме evanjelium ako súkromný poklad a nachádzame výhovorky i ohľadne našich generácií: Na to je ešte čas!“ „Nie som na to pripravený.“ „Bojím sa, ako to príjmu.“ Ako neužitočný sluha v Evanjeliu podľa Matúša. Tak sa kresťan stáva tým, kto **tají nebeský Boží dar**. Kresťan, ktorý zatajuje evanjelium života a skrýva sa za to, čo by mal neustále zjavovať a odhaľovať. A predsa je to On: **Ježiš, môj Pán**. Nikodém prišiel k Ježišovi v noci (viď. Jn 3,1-21), Peter, Ján a Jakub chceli zostať na vrchu (viď. Mt 17,1-13) – „Pane, dobre, že sme tu“. Viera nie je o tom, aby nám bolo dobré. Kresťanský život nie je na úkryt. Je na **vyznanie** v pravý čas. Je na svedectvo aj v nehodný čas. Jasne. Zreteľne. Odvážne. Naplno. Lebo nemôžeme zamlčať to, čo nám Pán zveril – aby aj ďalšie pokolenie poznalo Jeho mocné skutky. Milý brat, drahá sestra! Su „parťák“ a „parťáčka“ Ježiša Krista alebo tajnostkár a tajnostkárka osobnej viery? Boh, ktorý prebýval v skrytosti, sa nám zjavil. Ty si to priznáš? Komu si uveril? „Boh nám totiž nedal ducha bojazlivosti, ale Ducha sily, lásky a rozvahy.“ (II Tim 1,7) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 576. 3-4. verše: „Pane, obdar nás múdrosťou...”

Modlitebné spoločenstvo

TÉMY MODLITIEB

Vďakyvzdanie

Pane, Teba vyvyšujeme a chválime. Ďakujeme Ti za veľkú výsadu, že si nás urobil svojimi deťmi a podielníkmi na Tvojom veľkom diele.

Ďakujeme Ti, že Ťa môžeme počúvať a poslúchať.

Naše srdcia sú plné vďačnosti za to, čo si v histórii vykonal. Ďakujeme Ti, že nás zahrňaš milosťou, takže môžeme zakúšať Tvoje zázraky a hlásať ich ďalšej generácii.

Vyznanie

Kajáme sa, lebo sme príliš často počúvali tisíce iných názorov, ktoré nás denne bombardujú. Vyznávame, že sme pri každej príležitosti nezdieľali evanjelium s ďalšou generáciou.

Odpusť nám, že sme boli často leniví v odovzdávaní Tvojho Slova.

Odpusť nám, že sme súdili mladú generáciu.

Prosby

Otče, pomôž nám byť vernými svedkami.

Daj nám, aby sme úprimne a horlivo hlásali Tvoje Slovo.

Pomôž nám zachovať vieru.

Daj nám pohľad lásky voči nastávajúcej generácii.

Daj nám trpezlivosť.

Pane, sme Tvoji. Milujeme Ťa.

Modlitba: Pane, Hospodine náš, skrze Ježiša Krista, ďakujeme Ti za Tvoje Slovo, ktoré nás dnes oslovilo, ktoré nás napomenulo, potešilo a pravdivo nám nastavilo zrkadlo. Ďakujeme Ti, že si Boh, ktorý koná, Boh mocných skutkov, ktorý sa v Ježišovi Kristovi zjavil svetu a hľadá stratených. Prosíme Ťa, nenechaj nás zostať pri počutí. Nedovoľ, aby sme sa opäť uzavreli do ticha, do pohodlia, do viery bez svedectva. Očisti naše srdcia od strachu, od výhovoriek a od duchovnej pohodlnosti. Nauč nás hovoriť o Tebe jednoducho, opravdivo a odvážne, doma, v cirkevnom zbore, medzi ľuďmi, ku ktorým nás posielaš. Daj, aby sme nezamlčovali evanjelium, tak ako Samuel zjavil život Izraela Elimu, ktorý ho prosil: „Eli sa spýtal: „Čo ti povedal? Nič mi, prosím, nezatajuj. Nech ňa Boh prísne potresce, ak by si mi zatajil niečo z toho, čo ti hovoril.“ Samuel mu teda vyrozprával všetko, nič mu nezatajil. Eli povedal: „On je Hospodin. Nech urobí, čo uzná za dobré.“ (IS 3,17-18) Daj, aby sme niesli radostnú novinu ako dar života, aby aj ďalšie pokolenie poznalo Tvoje skutky, Tvoju milosť a Tvoju moc ako žalmista: „Radostne som oznámil spravodlivosť vo veľkom zhromaždení. Nezavrel som svoje ústa, Hospodin, ty to vieš.“ (Ž 40,11) Zverujeme Ti Tvoje kresťanské zbory na území mesta Bratislava, svoje rodiny, mladých aj starých, všetkých, ktorí hľadajú, aj tých, ktorí sa stratili. Nech nás vedie Tvoj Duch – Duch sily, lásky a rozvahy, aby sme boli vernými svedkami Tvojho Syna a žili na Tvoju slávu. Hospodin buď a zostaň „silou svojho ľudu a útočisko spásy jeho pomazaného.“ (vid'. Ž 28,8) Skrze Ježiša Krista, nášho Pána, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Hlásaj slovo, naliehaj vo vhodný i nevhodný čas, presviedčaj, karhaj, povzbudzuj so všetkou trpezlivosťou a ponaučením. Príde totiž čas, keď ľudia neznesú zdravú náuku, ale podľa vlastných žiadostí sa budú zháňať za učiteľmi, aby im štekli uši, odvrátia sluch od pravdy a priklonia sa k bájam. Ale ty buď vo všetkom triezvy, znášaj útrapy, konaj dielo zvestovateľa evanjelia a dôsledne plň svoju službu.“ (II Tim 4,2-5) Amen.

Príhovor predsedu Slovenskej evanjelickej aliancie, Ľubomíra Vyhnánka

Pieseň: Chválospev č. 587.: „Blažený je dom, kde Ty si hosť Kriste...”

Zlatica Oravcová: Novoročný vzdych

Ó, Bože, viac lásky, ako bolo vlani, viac lásky v sebazapieraní,
viac lásky v skutkoch a či slove, každému slúžiť pohotove -
viac lásky čistej bez pretvárk, odhodíť zažltnuté hárky
závisti, sebecka a klamu a lásku chovať odhodlanú
na obeť svätej poslušnosti - viac lásky, menej úbohosti.
Prosíme všetci pokorne v Ježišovom mene...

Ó, Bože, viac viery planúcej a živej, nech kvitne všetko spravodlivé,
viac viery v zaslúbenia Tvoje, nech zmiznú svárov nepokoje -
viac viery v Tvoju božskú lásku, odpoveď čakať na otázku
od Teba vždycky v tichej bázni; viac viery v našom srdci zažni,
viac viery v milosť, odpustenie v Ježišovom mene...

Ó, Bože, viac nádeje než v minulosti,
že rozhýbu sa suché kosti; viac nádeje v ten život Raja,
s ktorým nás Tvoja láska spája - viac nádeje na mori života,
kiež nová nádej prehovorí v srdci i v duši - v novom roku;
viac nádeje do časov toku, viac nádeje pri umieraní,
viac nádeje než bolo vlani - viac nádeje nech pri nás denne
v Ježišovom mene...